

Bryssel den 21.10.2015
COM(2015) 600 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET
OCH EUROPEISKA CENTRALBANKEN**

Stegen mot färdigställandet av den ekonomiska och monetära unionen

1. INLEDNING

Den ekonomiska och monetära unionen (EMU) har stärkts avsevärt i sin uppbyggnad under de senaste åren för att skärpa den ekonomiska styrningen och skapa finansiell stabilitet. EMU:s motståndskraft måste dock stärkas ytterligare för att ge ny fart åt konvergensprocessen uppåt, både mellan medlemsstaterna och inom respektive samhälle, med ökad produktivitet, nya arbetstillfällen och social rättvisa i centrum.

I juni 2015 lade Europeiska kommissionens ordförande i nära samarbete med eurotoppmötets ordförande, Eurogruppens ordförande, Europeiska centralbankens ordförande och Europaparlamentets talman fram en rapport om en långtgående men ändå pragmatisk färdplan för färdigställandet av EMU¹. I rapporten drar man slutsatsen att det krävs framsteg på fyra områden samtidigt. För det första måste vi skapa en verklig ekonomisk union där varje ekonomi har de strukturella egenskaper som den behöver för att blomstra inom den monetära unionen. För det andra måste vi arbeta för en finansunion som garanterar valutans integritet i hela den monetära unionen genom att risken för den finansiella stabiliteten begränsas och riskdelningen med den privata sektorn ökar. För det tredje måste arbetet fortsätta för skapa en finanspolitisk union som ger både finanspolitisk hållbarhet och finanspolitisk stabilitet. Slutligen måste vi eftersträva en politisk union som lägger grunden till allt detta genom verkligt demokratiskt ansvarsutkrävande, legitimitet och starkare institutioner.

De fem ordförandena kom också överens om en färdplan² för genomförandet som skulle konsolidera euroområdet fram till början av 2017 (steg 1 – praktisk fördjupning). I detta första steg, som inleddes den 1 juli 2015³, bygger åtgärderna på befintliga instrument och de befintliga fördragen utnyttjas på bästa sätt. På grundval av riktmärkning för en förnyad konvergens uppåt av euroområdets ekonomier bör mer grundläggande reformer genomföras och perspektivet ändras till medellång till lång sikt för nya tillväxtmöjligheter (steg 2 – färdigställandet av EMU). Att omsätta de fem ordförandenas rapport i handling förutsätter en gemensam vilja och samsyn hos alla euroområdets medlemsstater och EU:s institutioner. De åtgärder som beskrivs i detta meddelande gäller medlemsstaterna i euroområdet, men processen mot ett djupare EMU är öppen för alla EU:s medlemsstater. Samtidigt kommer kommissionen att se till att inga snedvridningar uppstår på den inre marknaden.

I detta meddelande och de åtföljande förslagen behandlas de viktigaste delarna av steg 1 i processen mot ett fördjupat EMU. Åtgärdspaketet innehåller en översyn av den europeiska planeringsterminen, bättre verktyg för ekonomisk styrning, bland annat nationella konkurrenskraftsnämnder och en rådgivande europeisk finanspolitisk nämnd, en mer enhetlig representation av euroområdet i internationella organisationer, särskilt Internationella valutafonden samt åtgärder för att skapa en finansunion, särskilt ett europeiskt insättningsgarantisystem. Detta paket kommer att kompletteras av de åtgärder som vidtas

¹ Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union, rapport av Jean-Claude Juncker, i nära samarbete med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi och Martin Schulz, den 22 juni 2015.

² Se bilaga 1 till rapporten.

³ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5294_en.htm.

tillsammans med Europaparlamentet för att förbättra det demokratiska ansvarsutkrävandet i det europeiska ekonomiska styrningssystemet.

2. FÖRBÄTTRINGAR I DEN EUROPEISKA PLANERINGSTERMINEN

Samordningen av den ekonomiska politiken i EMU har ökat avsevärt under den ekonomiska och finansiella krisen. Dessa gemensamma regler, förfaranden och institutioner på EU-nivå spelar en avgörande roll när Europa ska övervinna obalanser från tiden före krisen, strukturella svagheter och återverkningarna av krisen samt stimulera investeringar och bygga upp tillväxtpotential på medellång sikt.

Den europeiska planeringsterminen, den årliga cykel som infördes 2011 för samordning på EU-nivå av den ekonomiska politiken, har blivit ett viktigt verktyg för att genomföra reformer i medlemsstaterna och på EU-nivå. Medlemsstaterna bör dock göra större framsteg i genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna, eftersom genomförandet hittills varit ojämnt och ofta endast begränsat.

Under årens lopp har processen förbättrats kontinuerligt; man har utnyttjat de starka sidorna och tagit itu med de svaga. Den nya kommissionen har under 2015 tagit tillfället i akt att under sin första europeiska planeringstermin effektivisera processen betydligt. Landsrapporterna offentliggjordes redan i februari för att skapa större utrymme för en verklig dialog med medlemsstaterna, vilket möjliggör en djupare debatt både bilateralt och multilateralt, och med andra aktörer. Denna tidigareläggning kräver att de nationella reformprogrammen får en annan funktion. Genom dem bör medlemsstaterna svara på kommissionens analys och lägga fram framsynta politiska initiativ. Mer tid för eftertanke och diskussion skapades också genom att kommissionen offentliggjorde sina förslag till landsspecifika rekommendationer redan i maj. Här införde kommissionen ett tydligare fokus genom att avsevärt minska antalet rekommendationer och endast behandla avgörande prioriterade frågor av makroekonomisk och social betydelse som medlemsstaterna måste uppmärksamma under de följande tolv till arton månaderna. Detta fokus måste visserligen bibehållas men man fortsätter att i landsrapporterna ha en helhetssyn och behandla ett brett spektrum av ekonomiska frågor av betydelse för medlemsstaterna.

Att den nya förbättrade processen blir stabil och genomförs är avgörande för att fördelarna ska kunna utnyttjas fullt ut under den kommande perioden. Samtidigt kan några ytterligare justeringar som bygger på denna utveckling ge ännu fler fördelar. Det handlar framför allt om ökad samverkan mellan euroområdet och medlemsstaterna, större fokus på sysselsättning och sociala resultat, riktmärkning och bästa praxis för att öka konvergensen samt stöd till reformerna genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och tekniskt bistånd. Se tabell 1 för en översikt över den föreslagna europeiska planeringsterminen för 2016.

2.1. Bättre samverkan mellan euroområdet och medlemsstaterna

Länderna i euroområdet blir allt mer beroende av varandra och risken för spridningseffekter bland de länder som delar den gemensamma valutan ökar. Det är därför nödvändigt att stärka

samordningen och skärpa övervakningen av budgetprocessen och den ekonomiska politiken i alla euroområdet medlemsstater. Två saker har vi lärt oss av krisen. För det första kan brister i finanspolitiken och den ekonomiska politiken och otillräcklig finansiell tillsyn nationellt orsaka allvarliga ekonomiska och sociala problem. För det andra är euroområdet som helhet inte immunt mot stora och omskakande ekonomiska och finansiella chocker. Sund nationell politik skulle visserligen räcka långt för att minska riskerna för en kris, men man bör också bevaka och noga analysera den samlade finanspolitiska, ekonomiska och sociala situationen i euroområdet som helhet, och beakta denna analys när man utarbetar nationell politik.

Redan nu finns ett övergripande euroområdesperspektiv i den europeiska planeringsterminen, särskilt i den årliga bedömningen av utkastet till budgetplaner från euroområdets medlemsstater eftersom den leder fram till en övergripande finanspolitisk inriktning i euroområdet, och i rekommendationerna för euroområdet. Processen handlar om att tillsammans fastställa prioriteringar och genomföra dem utifrån ett euroområdesperspektiv. Denna process bygger emellertid fortfarande på en stark landsuppdelning och det övergripande euroområdesperspektivet beaktas bara indirekt. Den europeiska planeringsterminen bör organiseras så att man börjar med diskussioner och rekommendationer om euroområdet innan man inleder de landsspecifika diskussionerna. Då kan de gemensamma utmaningarna beaktas fullt ut i de landsspecifika åtgärderna.

Därför kommer kommissionen att, som en del av den årliga tillväxtöversikten, som ska offentliggöras i november, särskilt uppmärksamma strategiska finanspolitiska, ekonomiska, sociala och finansiella prioriteringar för euroområdet som helhet. Framför allt vill kommissionen se en särskild diskussion i Eurogruppen om euroområdets finanspolitiska inriktning i samband med bedömningen av utkastet till budgetplaner. Detta kan leda fram till att en rekommendation för euroområdet läggs fram.

Diskussioner om euroområdets prioriteringar bör äga rum i såväl rådet och Eurogruppen som i Europaparlamentet. Den samsyn som diskussionerna leder fram till anger sedan riktningen för de nationella reform- och stabilitetsprogrammen för euroområdets medlemsstater i april och de landsspecifika rekommendationerna i maj.

2.2. Ökat fokus på sysselsättning och sociala resultat

Kommissionen har redan vidtagit åtgärder för ökat fokus på sysselsättning och sociala frågor inom ramen för den europeiska planeringsterminen och processen mot ett fördjupat EMU. I landsrapporterna 2015 behandlades sysselsättning och social utveckling ingående. Landsspecifika rekommendationer på dessa områden gavs till de flesta av medlemsstaterna.

Sysselsättning och sociala frågor betonas ytterligare i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Kommissionen föreslog tidigare under 2015 att tre huvudindikatorer (förvärvsfrekvens, ungdomsarbetslöshet och långtidsarbetslöshet) skulle läggas till de elva befintliga indikatorerna i resultattavlan som används i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Detta skulle lyfta fram det sociala sammanhang och den sysselsättningssituation i

vilken anpassningen äger rum, vilket i förlängningen skulle leda till bättre utformad politik. Kommissionen planerar att börja använda denna utökade lista med indikatorer i rapporten om förvarningsmekanismen 2016. Större uppmärksamhet ägnas även social rättvisa i de nya makroekonomiska anpassningsprogrammen för att se till att anpassningen sprids rättvist och att de mest utsatta i samhället skyddas. Kommissionen utarbetade för första gången en social konsekvensbedömning för samförståndsavtalet för Grekland⁴. Den avser att fortsätta göra detta i samband med eventuella program för stabilitetsstöd i framtiden.

En rad ytterligare åtgärder bör vidtas för ökat fokus på medlemsstaternas sysselsättning och sociala resultat. Medlemsstaterna bör ägna mer uppmärksamhet åt vad arbetsmarknadens parter kan bidra med på nationell nivå, särskilt för att öka ansvarstagandet i reformarbetet. Därför ser kommissionen gärna att arbetsmarknadens parter i större utsträckning deltar i utarbetandet av de nationella reformprogrammen. Dessutom kommer kommissionens representationer i medlemsstaterna att, i planeringsterminens avgörande skeden, rådfråga arbetsmarknadens parter på nationell nivå. Dessa åtgärder kommer att kompletteras med en utökad dialog med arbetsmarknadens parter vid besöken under den europeiska planeringsterminen. Dessutom kommer arbetsmarknadens parter på EU-nivå att fortsätta delta i diskussionerna, möjligen i större utsträckning, t.ex. genom ett förnyat socialt trepartstoppmöte och den makroekonomiska dialogen, så att de kan bidra mer till processen under planeringsterminen.

Ett närmande till bästa praxis på det sysselsättnings- och socialpolitiska området skulle bidra till att EMU-projektet fungerar bättre och får ökad legitimitet. På kort sikt skulle en sådan konvergens uppåt kunna uppnås om gemensamma riktmärken utarbetas baserat på komponenterna i flexicurity-konceptet, t.ex. flexibla och trygga anställningsavtal för att undvika en tudelad arbetsmarknad, heltäckande strategier för livslångt lärande, verkningsfulla åtgärder för att hjälpa arbetslösa tillbaka till arbetsmarknaden, moderna och inkluderande system för social trygghet och en gynnsam beskattning av arbetskraft. Kommissionen har även bekräftat att den avser att föreslå en europeisk pelare för sociala rättigheter som bygger på det nuvarande regelverket och fungerar som kompass för hela konvergensprocessen.

2.3. Riktmärkning och bästa praxis för att underlätta konvergens

I de fem ordförandenas rapport betonar man att riktmärkning och samordnad granskning av resultaten bör användas för att skapa konvergens och lika motståndskraftiga ekonomiska strukturer i hela euroområdet. Avsikten med granskningen är att hitta undermåliga resultat och stödja ett närmande till de bästa resultaten på områdena arbetsmarknad, konkurrenskraft, företagsklimat och offentlig förvaltning samt vissa aspekter av skattepolitiken. Riktmärkning kan bidra till att öka ansvarstagandet för medlemsstaternas planer på strukturreformer och gynna deras genomförande.

⁴

Se: http://ec.europa.eu/economy_finance/assistance_eu_ms/greek_loan_facility/pdf/assessment_social_impact_en.pdf.

Som den pågående riktmärkningen i Eurogruppen (t.ex. av skattekillen på arbete) har visat kan riktmärkning, utförd på rätt sätt, faktiskt vara ett kraftfullt redskap som leder till handling. Framför allt måste de indikatorer som används uppfylla två krav. För det första måste de vara tätt förknippade med de politiska redskapen så att de kan ge faktiska och meningsfulla politiska resultat. För det andra krävs det tydliga belägg och tillräcklig enighet om att de är betydelsefulla för högre ställda mål, exempelvis när det gäller arbetstillfällen, tillväxt, konkurrenskraft, social inkludering och rättvisa eller finansiell stabilitet⁵.

Vilka indikatorer som finns, hur statistiskt tillförlitliga de är, deras komplexitet och i vilken utsträckning de avspeglar hela verkligheten kan variera betydligt från politikområde till politikområde. När riktmärkning införs bör det således finnas utrymme för skräddarsydda justeringar för varje politikområde. Riktmärkningen måste dessutom kompletteras med ekonomiska analyser som gör det möjligt att beakta utväxling mellan politikområden och ingående utvärdering av politikens effekter.

Från och med 2016 års europeiska planeringstermin kommer kommissionen att successivt föreslå tvärpolitisk eller områdesöverskridande riktmärkning och granskning som kommer att ge underlag till diskussioner i respektive rådskonstellation och i Eurogruppen och gynna en samsyn på utmaningarna och på hur politiken ska utformas.

Resultatet av diskussionerna och utvärderingarna ger underlag till den europeiska planeringsterminen och jämnar vägen för ökad politisk konvergens även med tanke på steg 2.

2.4. Mer riktat stöd till reformer genom EU:s fonder och tekniskt bistånd

För att stödja strukturreformer enligt de gemensamma ekonomiska prioriteringar som lagts fast på EU-nivå kommer kommissionen att försöka öka användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna till stöd för de strategiska prioriteringar som lyfts fram i de landsspecifika rekommendationerna. Här ingår även åtgärder för att sammanlänka effektiva europeiska struktur- och investeringsfonder med sund ekonomisk styrning⁶. De nya bestämmelserna kräver att program som medfinansieras av de europeiska struktur- och investeringsfonderna följer alla berörda landsspecifika rekommendationer. Kommissionen kommer fram till 2017 att övervaka och rapportera om i vilken mån de överenskomna målen

⁵ Exempel på sådana meningsfulla indikatorer är bland annat företagens inträde och utträde på marknaden, arbetslöshet (t.ex. ungdoms- och långtidsarbetslöshet) samt utbildningsnivå. Dessa indikatorer har visat sig vara relaterade till ekonomisk tillväxt, produktivitet, innovation, sysselsättning och rättvisa. Samtidigt visar de på konkreta politiska redskap som skulle kunna förbättra resultaten. För de givna exemplen kan de vara åtgärder för att underlätta företagande samt åtgärder som påverkar tillgång och efterfrågan på arbetskraft, exempelvis aktiveringskomponenten i arbetslöshetsersättningen och skattekillen på arbete, och åtgärder som ökar tillgången till utbildning.

⁶ Artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

har nåtts. Genom reformen av sammanhållningspolitiken 2013 infördes principen om så kallade makroekonomiska villkor för alla fem struktur- och investeringsfonderna. Detta är en del i ett bredare arbete för att se till att de europeiska struktur- och investeringsfonderna används för att stödja reformer som är av avgörande betydelse för de sociala och ekonomiska resultaten i medlemsstaterna och för att undvika att effekterna undergrävs av en oförnuftig makroekonomisk politik⁷.

Samtidigt kommer genomförandet av reformer att stödjas genom EU:s andra finansieringsprogram på respektive politikområde och det tekniska bistånd som kommissionens stödtjänst för strukturreformer bygger ut successivt. Kommissionen har bildat stödtjänsten för strukturreformer för att på begäran kunna erbjuda tekniskt bistånd till alla medlemsstater, så att reformer inom ramen för den ekonomiska styrningsprocessen kan förberedas och genomföras effektivt (särskilt genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna, åtgärder inom förfarandet vid makroekonomiska obalanser och reformer inom programmen för stabilitetsstöd). Här ingår även stöd för effektiv och ändamålsenlig användning av EU:s medel.

3. BÄTTRE VERKTYG FÖR EKONOMISK STYRNING

Till följd av den ekonomiska och finansiella krisen har regelverket för den ekonomiska styrningen skärpts avsevärt genom paketet om ekonomisk styrning (sexpacken), lagstiftningspaketet för budgetövervakning (tvåpacken) och fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen⁸. Skärpta finanspolitiska regler och det nyligen införda förfarandet vid makroekonomiska obalanser har avsevärt fördjupat och breddat räckvidden och de möjliga effekterna av EU:s åtgärder.

Vid en första översyn av det skärpta regelverket för ekonomisk styrning⁹ fastställdes att några områden skulle kunna förbättras, särskilt politikens öppenhet, komplexitet och förutsägbarhet, eftersom de har betydelse för verktygens genomslagskraft. De nya instrumenten trädde i kraft nyligen och med den begränsade erfarenheten är det svårt att dra några bestämda slutsatser om hur de påverkar tillväxt, obalanser och konvergens.

⁷ I ett första skede får kommissionen begära ändringar i en medlemsstats partnerskapsöverenskommelse och i program som styr användningen av EU-medel för att stödja genomförandet av rådets rekommendationer eller för att maximera de europeiska struktur- och investeringsfondernas inverkan i medlemsstater som får finansiellt stöd från EU. Om en medlemsstat underlåter att göra dessa ändringar får kommissionen föreslå rådet att betalningarna till programmet i fråga hålls inne. I ett andra skede ska kommissionen föreslå att åtaganden och betalningar hålls inne, om en medlemsstat underlåter att vidta korrigering åtgärder enligt förfarandet vid alltför stora underskott, förfarande vid alltför stora obalanser eller ett program för stabilitetsstöd.

⁸ Sexpacken: förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011 och direktiv 2011/85/EU. Tvåpacken: förordningarna (EU) nr 472/2013 och 473/2013. Fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen: <http://www.consilium.europa.eu/sv/european-council/pdf/Treaty-on-Stability-Coordination-and-Governance-TSCG/>. Den finanspolitiska delen av fördraget kallas finanspakten.

⁹ Bedömning av den ekonomiska styrningen: Rapport om tillämpningen av förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013, COM(2014) 905, 28.11.2014.

Det krävs fler belägg och mer erfarenhet av de reformerade styrformerna innan ytterligare lagstiftningsreformer sjösätts. I det här läget kommer kommissionen att fortsätta att öppet tillämpa tillgängliga instrument och verktyg fullt ut. Samtidigt avser kommissionen att göra det befintliga regelverket, från de finanspolitiska bestämmelserna till tillämpningen av förfarandet vid makroekonomiska obalanser, tydligare och mindre komplicerat. Dessutom stöder kommissionen införandet av ett system med nationella konkurrenskraftsnämnder och inrättandet av en rådgivande europeisk finanspolitisk nämnd.

3.1. Ökad öppenhet och enklare finanspolitiska bestämmelser

Kommissionen har offentliggjort en handledning om stabilitets- och tillväxtpakten¹⁰ för att upplysa om hur paktens bestämmelser tillämpas. Handledningen kommer att uppdateras varje år så att den avspeglar förändringar i bestämmelserna och övervakningen. Dessutom informerar kommissionen medlemsstaterna om de uppgifter och beräkningar som ligger till grund för dess övervakningsbeslut. Samma information kommer att delas med de nationella finanspolitiska råden och – efter samråd med medlemsstaterna – med allmänheten. Den nya oberoende rådgivande europeiska finanspolitiska nämnden (se avsnitt 3.4) kommer att bidra till större öppenhet. Kommissionen kommer i september även att lägga fram en uppdaterad version av alla externa ekonomiska antaganden inför utarbetandet av nationella utkast till budgetplaner.

Bestämmelserna kan genomföras på ett enklare sätt och göras tydligare utan att den rättsliga grunden ändras. Kommissionen kommer, i nära samråd med medlemsstaterna, att arbeta för följande förtydliganden.

För det första kommer kommissionen att se till att de metoder som används för skuldregeln i förfarandet vid alltför stora underskott är förenliga med metoderna för medlemsstaternas strukturella budgetmål, även kallade medelfristiga budgetmål. I och med skärpningen av den ekonomiska styrningen har skuldkriteriet i förfarandet vid alltför stora underskott omvandlats till en enkel regel om att minska den del av statsskulden som överstiger 60 % av BNP. Vilken roll denna regel bör spela för beslutet om att låta en medlemsstat omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott är dock fortfarande oklart. Vid uppdateringen av de lägre gränserna för de medelfristiga budgetmål som medlemsstaterna får sätta upp kommer kommissionen att se till att de är förenliga med skuldregeln på medellång sikt.

För det andra kommer kommissionen att arbeta för att förenkla de metoder som används för att bedöma om stabilitets- och tillväxtpakten efterlevs. För att bedöma om finanspolitiken uppfyller kraven används för närvarande olika budgetindikatorer för medlemsstater som omfattas av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och medlemsstater som omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott. Ett harmoniserat och konsekvent tillvägagångssätt skulle förenkla och möjliggöra en enhetligare övergång från den korrigerande till den förebyggande delen av stabilitets- och tillväxtpakten. Kommissionen kommer således att undersöka olika vägar att i större utsträckning använda en gemensam praktisk indikator för överensstämmelse med stabilitets- och tillväxtpakten.

¹⁰ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2013/pdf/ocp151_en.pdf.

För det tredje kommer kommissionen att undersöka möjligheten att uppdatera rådets fleråriga rekommendationer om att minska alltför stora underskott, så att inte bara oförutsedda försämringar i ekonomin beaktas – något som tydligt anges i stabilitets- och tillväxtpakten – utan även oförutsedda förbättringar. Detta skulle bidra till att alltför stora underskott korrigeras i tid, vilket är målet för förfarandet vid alltför stora underskott.

Slutligen ser kommissionen över införlivandet av bestämmelserna i den så kallade finanspakten (dvs. den finanspolitiska delen av fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen), som har utformats för att göra nationella och europeiska finanspolitiska bestämmelser mer enhetliga och öka ansvarstagandet i medlemsstaterna. Kommissionen har gjort en analys av införlivandet av finanspakten i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 3.2 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen. Inledande samråd har påbörjats med de fördragsslutande parterna för att vid behov ge dem möjlighet att komma in med synpunkter om kommissionens slutsatser i enlighet med artikel 8.1 i fördraget. Kommissionen kommer sedan enligt samma artikel att offentliggöra sin rapport om införlivandet.

3.2. Ett förstärkt förfarande vid makroekonomiska obalanser

Förfarandet vid makroekonomiska obalanser har varit viktigt för att lyfta fram de mest avgörande frågorna kring obalanser i den ekonomiska övervakningen och har bidragit till verkningsfulla politiska åtgärder i vissa länder (t.ex. Spanien och Slovenien). Icke desto mindre visar erfarenheterna att genomförandet kan förbättras på flera sätt.

För det första kommer att öppenheten öka kring de beslut som kommissionen fattar inom förfarandet för makroekonomiska obalanser genom att ett kompendium offentliggörs där man samlar relevant information om genomförandet av förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Dessutom kommer resultaten av de fördjupade granskningarna att redovisas på ett tydligare sätt både i landsrapporterna och i meddelandet om slutsatserna av de fördjupade granskningarna. Kommissionen kommer också att lägga fram en tydlig motivering till de beslut som fattas, även när det gäller de landsspecifika rekommendationer som är kopplade till förfarandet vid makroekonomiska obalanser.

För det andra kommer kommissionen se till att de alltför stora obalanser som upptäcks följs upp på lämpligt sätt. Detta kräver ekonomiska bedömningar och ett aktivt samarbete med medlemsstaterna, som måste ta itu med sina utmaningar och ta ansvar för reformerna. Hittills har kommissionen placerat medlemsstater med obalanser i olika kategorier som ändrats över tid och krävt olika nivåer av övervakning och politiska åtgärder beroende på obalansens typ och omfattning. Förfarandet vid alltför stora obalanser har ännu inte använts. Kommissionen kommer att stabilisera kategorierna, klargöra kriterierna för sitt beslut och bättre förklara kopplingen mellan typen av obalans och de åtgärder som föreslås i de landsspecifika rekommendationerna. Kommissionen kommer att samarbeta med medlemsstaterna och med de nya konkurrenskraftsnämnderna¹¹ om hur man bäst åtgärdar obalanserna och inrättar ett

¹¹ Se avsnitt 3.3.

starkt och tidsbundet system för särskild övervakning till stöd för genomförandet. Förfarandet vid alltför stora obalanser kan inledas om det brister i reformåtagandet och reformer faktiskt inte genomförs. Det kommer även att användas vid allvarliga makroekonomiska obalanser som utgör en risk för en fungerande ekonomisk och monetär union, liknande dem som orsakade krisen. Kommissionen kommer även att uppmana rådet att delta mer i den särskilda övervakningen av länder med alltför stora obalanser men för vilka förfarandet vid alltför stora obalanser inte har inletts.

För det tredje kommer euroområdesperspektivet i förfarandet vid alltför stora obalanser att stärkas. Hänsyn till euroområdet kommer att integreras bättre i de berörda dokumenten (rapporten om förvarningsmekanismen och i meddelandet om slutsatserna av de fördjupade granskningarna) och i besluten. Förfarandet vid alltför stora makroekonomiska obalanser kommer fortsatt att användas för att korrigera skadliga externa underskott och för att stimulera till lämpliga reformer i länder som har stora och långvariga överskott i bytesbalansen.

3.3. Ett system med nationella konkurrenskraftsnämnder

Konkurrenskraften är avgörande för motståndskraften och anpassningskapaciteten i den monetära unionen och för hållbar tillväxt och konvergens i framtiden. För att framsteg med strukturreformer på konkurrenskraftsområdet ska gynnas måste de befintliga EU-mekanismerna för samordning av den ekonomiska politiken backas upp av ett starkt nationellt ansvarstagande för reformplanerna. Man bör lyfta fram oberoende expertis på nationell nivå och stärka den politiska dialogen mellan EU och medlemsstaterna. Därför föreslår kommissionen att rådet rekommenderar medlemsstaterna att inrätta nationella konkurrenskraftsnämnder som ska bevaka resultat och politik på konkurrenskraftsområdet.

Konkurrenskraftsnämnderna kan bidra till att förbättra den nationella politiken genom att tillhandahålla oberoende expertis, framför allt när det gäller att bedöma konkurrenskraften och reformer som påverkar denna. På så sätt kan de bidra till att effektiva reformer utformas och genomförs, även som svar på de landsspecifika rekommendationerna. Nämnderna bör övervaka konkurrenskraftsaspekter baserat på en vid tolkning av begreppet konkurrenskraft, inbegripet prisutvecklingen och andra trender. De kan offentliggöra sina samlade slutsatser varje år om de områden som övervakas.

Konkurrenskraftsnämnderna bör följa en rad gemensamma principer men med hänsyn till medlemsstaternas olika erfarenheter och system. Nämndernas rekommendationer bör utgöra ett underlag till lönesättningsprocessen, men de ska varken påverka denna process eller arbetsmarknadens parter inflytande och inte heller harmonisera nationella lönesättningssystem. Nämnderna bör vara oberoende av offentliga myndigheter som ansvarar för relaterade frågor och ha tillräckliga resurser för att göra högkvalitativa ekonomiska analyser. Under förutsättning att dessa krav uppfylls bör medlemsstaterna själva kunna bestämma hur deras nationella konkurrenskraftsnämnder ska utformas. De kan antingen inrätta nya institutioner eller anpassa befintliga organs mandat.

Tillsammans med detta meddelande antar kommissionen en rekommendation till rådets rekommendation om inrättande av nationella konkurrenskraftsnämnder. Den riktar sig till euroområdet medlemsstater, men övriga medlemsstater uppmuntras också att inrätta liknande organ. Kommissionen kommer att övervaka uppföljningen av rekommendationen och under steg 2 vid behov lägga fram gemensamma principer i form av ett bindande instrument.

3.4. En rådgivande europeisk finanspolitisk nämnd

De senaste årens utveckling har visat att en ansvarsfull finanspolitik är en grundpelare i den europeiska tillväxtstrategin. Finanspolitiken bör gynna makroekonomisk stabilitet i enlighet med det finanspolitiska regelverket. En ansvarsfull nationell finanspolitik är särskilt viktig i euroområdet.

I samband med detta meddelande inrättar kommissionen en oberoende rådgivande europeisk finanspolitisk nämnd. Nämnden kommer att vara rådgivande och bidra till den multilaterala övervakningen i euroområdet. Den kommer att bestå av fem renommerade experter med trovärdig kompetens och erfarenhet av makroekonomi och praktisk budgetpolitik. Dess rekommendationer ska bygga på ekonomiska bedömningar som är förenliga med EU:s finanspolitiska regler.

Nämnden bör göra en utvärdering av hur EU:s finanspolitiska regler har tillämpats, framför allt ska den titta på om beslut som fattas inom ramen för budgetövervakningen och deras genomförande är enhetligt i medlemsstaterna, om det finns särskilt allvarliga brister i efterlevnaden av reglerna och om den faktiska finanspolitiska inriktningen i euroområdet och på nationell nivå är lämplig.

Stabilitets- och tillväxtpakten är inriktad på utvecklingen av nationella budgetsaldon och skulder och bestämmer inte den samlade finanspolitiska inriktningen. Därför bör nämnden även bidra till en mer faktabaserad diskussion om de övergripande konsekvenserna av budgetpolitiken på euroområdesnivå och nationell nivå, i syfte att få fram en lämplig finanspolitisk inriktning för euroområdet. När nämnden ser risker för en väl fungerande ekonomisk och monetär union, ska den i sina rekommendationer särskilt diskutera de politiska alternativ som står till buds inom stabilitets- och tillväxtpakten.

Nämnden kommer även att samarbeta med nationella finanspolitiska nämnder för att utbyta bästa praxis och underlätta samsyn. Detta kommer att göras i direkt samband med nämndens arbetsuppgifter och med respekt för både de nationella finanspolitiska nämndernas och den europeiska finanspolitiska nämndens rättigheter och rättsliga grund.

4. EURONS REPRESENTATION UTÅT

För att EMU ska kunna fullbordas måste större ansvar och integration i EU och euroområdet gå hand i hand med en förstärkning av institutionerna. Ett av de områden där konkreta åtgärder för att uppnå detta mål nämns uttryckligen i fördraget, och som därmed kan vidtas redan nu, är euroområdets representation utåt.

Euroområdet ekonomiska och finansiella betydelse och den gemensamma penning- och växelkurspolitiken har gjort euroområdets politiska beslut och ekonomiska utveckling allt viktigare för världsekonomin. Det skärpta regelverket för ekonomisk styrning inom euroområdet samt det starka närmandet av regelverken i finanssektorn och övervakningen inom bankunionen har gjort euroområdet mer kraftfullt internt.

De framsteg som gjorts när det gäller ytterligare inre integrering av euroområdet måste även reflekteras utåt, så att euroområdet kan spela en mer aktiv roll i internationella finansiella institutioner och verkningsfullt forma sin framtida roll i det globala finanssystemet. En mer enad representation skulle också vara en fördel för tredjeländer, särskilt eftersom euroområdet skulle kunna bidra mer kraftfullt och konsekvent till den globala ekonomiska och finansiella stabiliteten.

Avsevärda framsteg har gjorts när det gäller att stärka unionens och euroområdets representation i många internationella ekonomiska och finansiella forum. För Internationella valutafonden (IMF) stärktes samordningen ytterligare under 2007, en ordförande väljs för EU:s företrädare i IMF (Eurimf), samarbetet mellan ekonomiska och finansiella kommitténs underkommitté för IMF (EFC/Scimf) och EU:s företrädare i IMF förbättrades och EU:s företrädare i IMF samordnade sina strategier när det gäller exekutivstyrelsen. Det krävs dock ytterligare åtgärder för att skapa en helt enad representation utåt.

Tillsammans med detta meddelande lägger kommissionen fram ett meddelande som visar vägen mot en mer enad representation av EMU utåt¹². Kommissionen lägger också fram ett förslag till rådets beslut, enligt artikel 138 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om åtgärder för en enad representation av euroområdet i IMF¹³. Euroområdets representation utåt är fortfarande mycket splittrad i IMF som genom sina låneinstrument och sin övervakning har en avgörande roll i den globala ekonomiska styrningen. Sådana åtgärder bör planeras och beslutas snarast, men genomföras successivt så att alla berörda aktörer – både på EU-nivå och internationellt – kan göra de juridiska och institutionella justeringar som krävs.

Beroende på EMU:s eller det internationella finanssystemets framtida utveckling kan kommissionen besluta att det är lämpligt att ta fler initiativ för att stärka euroområdets representation utåt även i andra internationella forum.

5. STEGEN MOT EN FINANSUNION

Utöver framsteg när det gäller ekonomisk styrning är det absolut nödvändigt att fullborda bankunionen för att komma fram till en fullständig och fördjupad ekonomisk och monetär union. För den gemensamma valutan är ett enhetligt och helt integrerat finanssystem en förutsättning, inte bara för en fungerande transmission av penningpolitiken, utan även för en lämplig riskspridning mellan länderna och det allmänna förtroendet för banksystemet i

¹² Se COM(2015)602 av den 21 oktober 2015.

¹³ Se COM(2015)603 av den 21 oktober 2015.

euroområdet. Viktiga steg har redan tagits i denna riktning de senaste åren, men det krävs mer.

För det första kommer kommissionen att arbeta med medlemsstaterna för att fullt ut genomföra de rättsliga bestämmelser man har enats om. Den gemensamma tillsynsmekanismen som syftar till oberoende och enhetligt god tillsyn fungerar redan och den gemensamma resolutionsmekanismen kommer att garantera effektiv resolution av drabbade banker från och med den 1 januari 2016. Kommissionen kommer att utnyttja sina befogenheter enligt fördraget väl för att se till att direktivet om återhämtning och resolution av banker (tidsfristen löpte ut i januari 2015)¹⁴ och direktivet om insättningsgarantisystem (tidsfristen löpte ut i juli 2015)¹⁵ så snart som möjligt införlivas helt i nationell lagstiftning i alla medlemsstater. Medlemsstaterna uppmanas att ratificera det mellanstatliga avtalet om den gemensamma resolutionsmekanismen senast den 30 november 2015¹⁶.

För det andra uppmanar kommissionen medlemsstaterna att snabbt komma fram till en överenskommelse om en mekanism för tillfällig finansiering, så att den gemensamma resolutionsmekanismen har tillräckliga resurser för att finansiera eventuella återstående resolutionskostnader för drabbade banker i enlighet med direktivet om återhämtning och resolution av banker, medan den gemensamma resolutionsfonden successivt byggs upp med hjälp av avgifter från banksektorn. I samma anda bör medlemsstaterna snabbt komma överens om en gemensam finansiell säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden som bör vara budgetneutral på medellång sikt.

För det tredje kommer kommissionen före årets slut att lägga fram ett förslag till rättsakt om de första stegen mot ett gemensamt europeiskt insättningsgarantisystem, i syfte att skapa ett mer europeiskt system, oberoende av staten, så att den finansiella stabiliteten stärks och medborgarna kan vara säkra på att deras insättningar är säkra oberoende av var de är placerade.

De första stegen mot ett mer gemensamt system kommer att bygga på återförsäkring. En gemensam återförsäkringsfond, som kompletterar befintliga nationella insättningsgarantisystem, skulle på vissa villkor bidra när nationella insättningsgarantisystem tas i anspråk. Villkoren bör utformas så att fondens ansvar begränsas och moralisk risk på nationell nivå minskas. De bör avspegla det faktum att nationella fonder håller på att byggas

¹⁴ Den 19 oktober 2015 hade direktivet om återhämtning och resolution av banker ännu inte införlivats eller endast införlivats delvis av tolv medlemsstater. Belgien, Tjeckien, Spanien, Italien, Cypern, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Rumänien, Slovenien och Sverige.

¹⁵ Den 19 oktober 2015 hade direktivet om insättningsgarantisystem ännu inte införlivats eller endast införlivats delvis av arton medlemsstater. Belgien, Tjeckien, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Polen, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Sverige.

¹⁶ Den 19 oktober 2015 hade ännu inte det mellanstatliga avtalet ratificerats eller ratifikationsinstrument deponerats av tretton medlemsstater. Belgien, Estland, Tyskland, Grekland, Irland, Italien, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Österrike, Portugal och Slovenien.

upp och att länder med olika utgångspunkter successivt närmar sig varandra. Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle vara obligatoriskt för euroområdet medlemsstater och öppet för medlemsstater utanför euroområdet som vill gå med i bankunionen.

För det fjärde avser kommissionen, parallellt med förslaget om det europeiska insättningsgarantisystemet, att ytterligare minska riskerna genom att verka för lika spelregler i banksektorn och begränsa den onda cirkel som uppstår när banker och stat försvagar varandra. I detta syfte kommer kommissionen att föreslå hur arbetet kan gå vidare på de områden där regelverk och tillsyn kan behöva ses över och kompletteras för att dessa mål ska kunna uppnås.

Slutligen är kapitalmarknadsunionen, parallellt med fullbordandet av bankunionen, en högprioriterad fråga. Den 30 september offentliggjorde kommissionen handlingsplanen om en kapitalmarknadsunion, som bland annat syftar till att se till att företag får tillgång till finansiering från flera olika källor och till att stärka gränsöverskridande riskdelning genom fördjupad integrering av obligations- och aktiemarknaderna.

6. VERKLIG DEMOKRATISK LEGITIMITET, ANSVARSTAGANDE OCH ANSVARSUTKRÄVANDE

Verklig demokratisk legitimitet och ansvarsutkrävande är helt avgörande för ansvarstagandet i steg 1 av fördjupningen av EMU och en förutsättning för steg 2 då de planerade initiativen innebär mer samlad beslutsmyndighet. På senare år har kommissionen successivt byggt upp en djupare, mer permanent dialog med medlemsstaterna genom bilaterala möten, mer målinriktade diskussioner i rådet och fler praktiskt och politiskt inriktade besök på plats i huvudstäderna. Kommissionen kommer att fortsätta att intensifiera dessa diskussioner och även att använda sig av sitt nätverk av handläggare som ansvarar för Europeiska planeringsterminen i medlemsstaterna.

Europaparlamentet har redan vidtagit de första praktiska åtgärderna för att stärka den parlamentariska insynen i den europeiska planeringsterminen. Ekonomiska dialoger mellan Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Eurogruppen har ägt rum i enlighet med sexpacken och tvåpacken. Detta skedde redan i de senaste omgångarna av den europeiska planeringsterminen. Dialogerna kan förbättras genom att man avsätter tid för dem under planeringsterminens viktigaste fas. Ett nytt slags mellanparlamentariskt samarbete har inletts mellan europeiska och nationella aktörer i form av den europeiska parlamentsveckan, som Europaparlamentet anordnar i samarbete med de nationella parlamenten och där företrädare för de nationella parlamenten deltar i ingående diskussioner om politiska prioriteringar. Genom tvåpacken fick också de nationella parlamenten rätt att kalla in en kommissionär som kan redogöra för kommissionens ståndpunkt om ett utkast till budgetplan eller för kommissionens rekommendation till en medlemsstat i förfarandet vid alltför stora underskott.

Enligt den rationaliserade europeiska planeringsterminen kommer dessa parlamentariska överläggningar att äga rum vid mer välvalda tillfällen så att deras mervärde ökar. Framför allt

kommer kommissionen att möta Europaparlamentet i en plenardebatt innan den årliga tillväxtöversikten läggs fram, och debatten kommer att kunna fortsätta efter det att den antagits. Dessutom kan en särskild plenardebatt hållas när kommissionen lägger fram de landsspecifika rekommendationerna, i enlighet med bestämmelserna om en ekonomisk dialog i sexpacken. Samtidigt kan kommissionens och rådets företrädare delta i de mellanparlamentariska mötena, framför allt under den europeiska parlamentsveckan. EU-institutionerna skulle kunna fatta mer ingående beslut om detta nya förfarande successivt och med hänsyn till respektive institutions roll.

Kommissionen kommer också att utarbeta standardiserade former för effektivare samverkan med de nationella parlamenten. Samverkan bör omfatta såväl de nationella parlamentsdebatterna om de landsspecifika rekommendationerna till den aktuella medlemsstaten som debatterna inom respektive medlemsstats årliga budgetförfarande. Då skulle rätten att enligt tvåpacken kalla in en kommissionär utnyttjas oftare. I regel bör de nationella parlamenten vara djupt involverade i antagandet av nationella reform- och stabilitetsprogram.

7. FÄRDIGSTÄLLET AV EMU: ATT FÖRBEREDA FÖR STEG 2

De åtgärder som föreslås i detta meddelande för steg 1 av färdigställandet av EMU bygger på befintliga instrument och på att utnyttja de befintliga fördragen på bästa sätt. Initiativen i steg 1 bör dock inte ses som fristående åtgärder utan snarare som en rad trappsteg på väg upp mot steg 2 som inleds 2017. I steg 2 ska man enas om mer långtgående åtgärder för att färdigställa EMU:s ekonomiska och institutionella uppbyggnad. Detta innebär i större utsträckning delad beslutsmyndighet och solidaritet, vilket måste åtföljas av starkare demokratisk kontroll.

För att förbereda övergången från steg 1 till steg 2 kommer kommissionen att lägga fram en vitbok under våren 2017, som bygger vidare på de framsteg som gjorts under steg 1 och där man beskriver kommande åtgärder för att färdigställa EMU i steg 2. Vitboken ska utarbetas i samråd med ordförandena för de andra EU-institutionerna.

Under 2016 måste följande tre etapper genomföras inför utarbetandet av vitboken:

- Först måste EU-institutionerna och medlemsstaterna komma överens och börja vidta de åtgärder som läggs fram i detta meddelande. Det är särskilt viktigt att konkurrenskraftsnämnderna och den europeiska finanspolitiska nämnden kan börja arbeta senast i mitten av 2016.
- Vidare är det av yttersta vikt att samråda och samarbeta med allmänheten, berörda aktörer, arbetsmarknadens parter, Europaparlamentet och nationella parlament, medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter om färdigställandet av EMU under steg 2. För att stimulera denna nödvändiga breda debatt i hela Europa kommer kommissionen att under 2016 anordna ett brett samråd där offentliga debatter utgör en

del. Samrådet bör ha en bred bas, vara öppet och inkluderande och göra det möjligt för allmänheten att yttra sig.

- Slutligen kommer kommissionen att i mitten av 2016 inrätta en expertgrupp som ska undersöka de juridiska, ekonomiska och politiska förutsättningarna för de mer långsiktiga förslagen i de fem ordförandenas rapport.

Genomförandet av steg 1, resultatet av samrådet och expertgruppens arbete bör kunna ligga till grund för en överenskommelse om ytterligare viktiga steg framåt. Detta kommer att behandlas i en vitbok som så småningom, efter ytterligare diskussioner, kommer att utmynna i till starkare regelverk och institutioner för EMU.

8. SLUTSATS

I detta meddelande beskrivs de olika åtgärderna i steg 1 som de fem ordförandena skisserade i sin rapport om färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union. Det handlar om ambitiösa och pragmatiska åtgärder. Enligt principen ”praktisk fördjupning” bygger de föreslagna åtgärderna på befintliga instrument och utnyttjar de befintliga fördragens möjligheter på bästa sätt.

Åtgärderna kommer att bidra till ökad konkurrenskraft och större ekonomisk och social konvergens, i syfte att ytterligare förbättra den ekonomiska unionen. Den finanspolitiska unionen främjas genom att en ansvarsfull finanspolitik förs på både nationell nivå och EU-nivå. Åtgärderna kommer också att bidra till att finansmarknaderna blir ännu mer effektiva och stabila och till att finansunionen fullbordas. Den politiska unionen stöds genom att demokratiskt ansvarsutkrävande och nationellt ansvarstagande stärks.

Alla dessa komponenter är viktiga var och en för sig, men samtidigt interagerar de. De måste alltså behandlas tillsammans. Som helhet kommer åtgärderna i steg 1 att ytterligare förbättra motståndskraften i EMU. Dessutom är de viktiga för att stimulera den konvergens som är nödvändig för steg 2 i processen mot en djup och verklig ekonomisk och monetär union.

Kommissionen uppmanar alla berörda aktörer att se till att fördjupningen av EMU genomförs snabbt. Det krävs fortsatt ambition och samordnat arbete om EMU inte bara ska överleva utan också bli framgångsrikt och skapa arbetstillfällen och en stark, hållbar och inkluderande tillväxt.

TABELL 1: EUROPEISKA PLANERINGSTERMINEN 2016

DEN EUROPEISKA PLANERINGSTERMINEN: ETT PARTNERSKAP MELLAN EU OCH MEDLEMSSTATERNA

	november	december	januari	februari	mars	april	maj	juni	juli	augusti	september	oktober
Europeiska kommissionen	▶ höstprognos för ekonomin			▶ vinterprognos för ekonomin			▶ vårprognos för ekonomin					
	Den årliga tillväxtöversikten och tillhörande dokument	Undersökningsuppdrag i medlemsstaterna		Landsrapport för varje medlemsstat (reformagenda och obalanser)		Bilaterala möten med medlemsstaterna	Kommissionen föreslår landspecifika rekommendationer för budgetpolitik, ekonomisk politik och socialpolitik					
	Rekommendationer för euroområdet	Bilateralt möte med medlemsstaterna										
	Yttrande om utkastet till budgetplan											
Europeiska rådet/ rådet	Rådet diskuterar yttranden om utkastet till budgetplaner	Rådet antar rekommendationer om euroområdet och slutsatser om den årliga tillväxtöversikten och rapporten om förvarningsmekanismen			Europeiska rådet antar ekonomiska prioriteringar med ledning av den årliga tillväxtöversikten			Rådet diskuterar landspecifika rekommendationer	Europeiska rådet godkänner slutliga landspecifika rekommendationer			
Medlemsstaterna		Medlemsstaterna antar budgetar			Medlemsstaterna lägger fram sina nationella reformprogram (för den ekonomiska politiken) och stabilitets- eller konvergensprogram (för budgetpolitiken)						Medlemsstaterna lägger fram utkast till budgetplaner	
Europa-parlamentet		Dialog om den årliga tillväxtöversikten					Dialog om förslag till landsspecifika rekommendationer				Debatt/resolution om den europeiska planeringsterminen och de landsspecifika rekommendationerna	Dialog om den årliga tillväxtöversikten

Ordlista för engelskan: **AGS**: Annual Growth Survey - den årliga tillväxtöversikten; **AMR**: Alert Mechanism Report - rapporten om förvarningsmekanismen; **CSR**: Country-Specific Recommendations - landsspecifika rekommendationer; **EDP**: Excessive Deficit Procedure - förfarandet vid alltför stora underskott

© Europeiska kommissionen 2015